

Hezké Vánoce a pevné zdraví v novém roce 2020!

SLOVANSKÁ VZÁJEMNOST

Zakladatel profesor Ing. Břetislav Chvála, doktor technických věd (DrSc.)

MĚSÍČNÍK SLOVANSKÉHO VÝBORU ČR

ROČNÍK XXII

ČÍSLO 237, PROSINEC 2019

CENA 10 Kč

Věřme ve spravedlnost odkazu předků

Společný stát Čechů a Slováků vznikl po 300 letech rakousko-habsburského útlatku, snahy o poněmčení, po tisíci letech maďarizace Slovenska, řekl docent Jan Minář, předseda Slovanského výboru ČR, na tradičním vzpomínkovém aktu vlasteneckých organizací 28. října u sochy prezidenta Edvarda Beneše na pražském Loretánském náměstí při příležitosti 101. výročí založení samostatného československého státu.

Jak dále Minář připomněl, tak dnes si slovenští politici neuvědomují, že v roce 1918 na celém Slovensku bylo 30 obecných škol se slovenským jazykem. A nebýt vlasteneckých Čechů, inteligence, učitelů, kteří šli na Slovensko a řídili školství, státní správu, a vychovali novou slovenskou inteligenci, jež do té doby neexistovala, tak by Slováci už v tomto století neexistovali. Dva sobě vzájemně nejbližší slovanské národy, Češi a Slováci, dosáhli ve 20. století dvou velkých vítězství: zřízení samostatného státu a že jsme se zbavili barbarskému nacismu propadlé německé menšiny jejím odsunem. To dodnes těmto Němcům vadí a chtěli by se k nám vrátit, aby připojovali historické české země k jejich Vaterlandu.

Bohužel, došlo k druhému zániku Československa, připomněl Minář. Poprvé nám ho rozbili němečtí okupanti, podruhé vlastizrádci – politici, kteří k tomu neměli žádné oprávnění. A nelze připustit zrušení dekretů prezidenta Budovatele Edvarda Beneše, protože tím by se otevřela cesta k opětovnému poněmčování naší vlasti. Který politik by vůbec něco takového navrhl, měl by být okamžitě obviněn z vlastizrady.

„Žijeme v obtížném období, kdy zatímco Německo bylo sjednoceno, tak slovanské státy byly rozbity – Sovětský svaz, Jugoslávie dokonce protizákonnou agresí bez souhlasu Rady bezpečnosti OSN, Československo taktéž, podle zásady, která platila už ve starém Římě – Rozděli a panuj!“

A můžeme se ptát po způsobu klasiku – komu to prospívá? „na stolil otázku Minář. „Ne slovanským národům, ale prospívá to nepřítelům. Těm, kteří tady chtějí ovládat, přikazovat, vytvářet nový světový řád, což by znamenalo novodobé otrokářství. Tak si budme vědomi, v jak složité době žijeme a trvejme na našich zásadách, našich zákonech, naší pravdě! Věřme, že pravda vítězí. Ta skutečná pravda! Masaryka, Beneše, Štefánika. Věřme ve spravedlnost odkazu

Kytice k soše Edvarda Beneše na Loretánském náměstí v Praze

FOTO MIROSLAV HAVLÍK

zu našich předků, kteří nám toto dědictví svěřili.“ Při vzpomínkovém aktu položili zástupci Slovanského výboru ČR a předsedkyně

Republikové rady Levicových klubů žen Květa Šlahůnková k Benešově soše květiny. Na závěr aktu, kterému byl přítomen také posla-

nec a místopředseda ÚV KSČM Stanislav Grospič, si jeho účastníci zazpívali československou státní hymnu.

JAN JELÍNEK

Husitský Tábor uctil odkaz prezidenta Edvarda Beneše

„Kdo hájí Beneše a dekrety, hájí republiku. Kdo haní Beneše a omlouvá Sudety, je nepřítel republiky,“ řekl historik z Brněnska Jiří Jaroš Nickelli 26. října na odpoledním celorepublikovém veřejném shromáždění asi půl tisícovky občanů k uctění odkazu druhého prezidenta Edvarda Beneše.

Manifestace se konala v jihočeském Táboře husitských revolučních tradic u pomníku mistra Jana Husa na Husově náměstí při příležitosti 101. výročí vzniku samo-

statné Československé republiky. Záštitu nad vlasteneckým shromážděním převzal prezident ČR Miloš Zeman. Byl zde přečten i text jeho dopisu, zasláný vlastencům na jejich podporu.

A Nickelli dále v projevu zdůraznil: „Nelze připustit, aby odkaz Beneše byl neustále pošlapáván, aby se republika změnila v kolonii cizích mocností, aby se stala jakýmsi druhým protektorátem nebo spolkovou zemí cizích států. Síly, jež o to usilují, zejména do-

mácí kolaboranty tohoto typu, musí občané, včetně oné zatím mlčící většiny, zastavit!“

Manifestace, zahájená husitským chorálem „Ktož sú boží bojovníci,“ proběhla v duchu nápisu na prezidentské standartě „Pravda vítězí“ a nápisu na transparentu, který zněl jako přísaha: „Prolomení dekretů prezidenta Edvarda Beneše nedovolíme!“ Promlouvaly tady i další nápisy obránců: „Neofašismus neprojde!“

(Pokračování na s. 2)

Oslavy 101 let od zrodu Československa

Prezident Miloš Zeman 18. října udělil 42 osobnostem státní vyznamenání. Nejvyšším vyznamenáním Řádem bílého lva ocenil osm lidí, mimo jiné podnikatele Jana Antonína Bařfu, válečného veterána Emila Bočka a in memoriam Jaroslava Seinera.

„Karel Kryl kdysi řekl, že Česko je země závisti a měl v mnohém pravdu. Závisť lidí, kteří dokážou pouze komentovat práci těch druhých, aniž by za nimi vlastní práce byla. Zde bych chtěl připomenout půvabný aforismus Karla Čapka, podle něhož literární kritik je člověk, který radí spisovateli, jak by on napsal knihu, kdyby to uměl. Máme zde příliš mnoho kritiků a příliš málo lidí polem pracujících. Já bych si proto velice přál, aby se podíl kritiků snižoval ve prospěch lidí vytvářejících skutečné hodnoty,“ uvedl Zeman v závěru svého projevu.

Do Vladislavského sálu bylo pozváno asi 800 hostů. Nechyběli zástupci vlády včetně premiéra Andreje Babiše, předsedové Parlamentu Jaroslav Kubera a Radek Vondráček. Mezi hosty byli dále například předsedové ÚV KSČM

Vojtěch Filip a SPD Tomio Okamura. Pozvánku dostali i velvyslanci, zástupci armády či policie nebo rodinní příslušníci oceňovaných osobností.

Udělováním vyznamenání vyvrcholily oslavy 101 let od vzniku samostatného československého státu, akce se uskutečnily také u Národního památníku na pražském Vítkově, na Hradčanském náměstí nebo v Brně.

Na Vítkově si historické události spolu s politiky připomněli zástupci armády, váleční veteráni i představitelé spolků. Zeman se ceremoniálu zúčastnil. Na shromáždění pořádaném v Míčovně Pražského hradu Českým svazem bojovníků za svobodu jeho předseda Jaroslav Vodička uvedl, že Evropa je svědkem znovuzrození neonacismu a fašismu a boj proti nim je i otázkou přítomnosti. Na Komenského náměstí v Brně si výročí u sochy TGM připomněly asi dvě stovky lidí včetně primátorky Vaňkové.

Zeman na Pražském hradě rovněž do generálských hodností jmenoval sedm mužů z řad vojáků, hasičů či policistů. ČTK, jel

Mezinárodní slovanské forum na březích Volhy

NIŽNÍ NOVGOROD/ MOSKVA – Za účasti představitelů slovanských národních organizací z Běloruska, Bulharska, Černé Hory, České republiky, Polska, Ruské federace, Srbska, Republiky srbské a Ukrajiny a také zástupců ruské pravoslavné církve se uskutečnilo v Nižním Novgorodu od 1. do 5. listopadu Mezinárodní slovanské forum. Proběhlo ve velmi důstojné atmosféře při příležitosti oslavy Dne národní jednoty, který je státním svátkem lidu Ruska (do kalendáře přibyl na 4. listopad v roce 2005). Forum prosvěťovalo národní ideu: „Od počátků k perspektivám rozvoje Ruska.“

Za Slovanský výbor (SV) ČR na něm byla přítomna delegace vedená jeho předsedou a místopředs-

Předsednictvo Mezinárodního slovanského fóra v Nižním Novgorodu

FOTO ALENA GROSPICHOVÁ

dou Mezinárodní slovanské rady (MSR) docentem Janem Minářem, kterou dále tvořili tajemnice SV ČR Alena Grospičová, vedou-

cí redaktor listu Slovanská vzájemnost Jan Jelínek a redaktor Miroslav Havlík.

(Pokračování na s. 4)

U NÁS DOMA ● U NÁS DOMA ● U NÁS DOMA ● U NÁS DOMA

Zasedalo Celostátní shromáždění Slovanského výboru ČR Jen vzájemnou rovnováhou sil velmocí lze udržet mír

Silně u nás zapůsobilo úmrtí národního umělce Karla Gotta, kterého si všichni vážili za celoživotní práci, kdy všem lidem rozdával radost. Jeho odchod je ztrátou pro naši kulturu. Jeho písně nás provázely mnoho desetiletí a budou provázet i nadále. Je správné, že vláda ČR ocenila jeho činnost pohřbem se státními poctami. Rekl to ve svém vystoupení v říjnu na Celostátním shromáždění Slovanského výboru ČR jeho předseda docent Jan Minář, který je zároveň místopředsedou Mezinárodní slovanské rady.

Uvedl dále, že se připravuje schválení státního rozpočtu, který přes námitky a obstrukce pravice bude schválen, protože současná vláda má v tomto podporu KSČM a strany SPD. K uklidnění vnitřních poměrů přispělo skončení trestního stíhání ministerského předsedy Andreje Babiše. Byla to zpolitizovaná záležitost. Je dobře, že soudnictví tomuto štvání vzalo vítr z plachet. Ale oni v tom budou pokračovat, protože když se nestydí žalovat na ČR u Evropské unie, tak můžeme čekat cokoliv od těch, kteří se paktují z pohrobky nacistů – se sudeťáky.

Stále napjatá podle Mináře zůstává mezinárodní situace, protože Západu se podařilo rozvrátit státy Blízkého východu. Je mimořádný stav v Iráku, Írán je obviňován ze zasahování v Jemenu, kde zase naopak intervenuje protizákonně Saudská Arábie. Je zajímavé, jak státy s velmi odlišnou ideologií, což je fanatická Saudská Arábie a Izrael, jednájí v tajném dohovoru a v souladu s politikou USA. Zesílila migrace z rozvrácených zemí Blízkého východu, z Afriky a z Afghánistánu. Ukazuje se, že fanatický islám je v součas-

nosti využíván globálním kapitálem k rozvrácení jednotlivých států i celých uskupení, což je i součástí snahy o rozvrácení Evropy podle představ tzv. nového světového pořádku, kdy mají být zrušeny národy a národní státy a nahrazeny jakousi směsí demoralizovaných jedinců nikam nepatřících a proto snadno ovladatelných. Takže je správné stanovisko států Visegrádu – žádní migranti! Pokud u nás chcete mít bezpečí před teroristickými útoky, tak ať si je tam nechají ti, kdo jejich země rozvrátili. A kdo je chce přijímat, tak ať si je ubytuje u sebe.

Rusové mají neseštelitelnou raketu

Předseda vzpomněl před řadou let uzavřenou smlouvu mezi USA a SSSR (Ruskem) o omezení raket středního doletu. Američané teď obviňují Rusko z porušování této dohody. Rusko to odmítá a upozornilo, že pokud Američané budou někde instalovat tyto rakety, tak Rusko na to bude reagovat odpovídajícím způsobem. Prezident Putin řekl, že tato odpověď bude asymetrická. To znamená, že krajnímu zbrojení USA, které představuje polovinu veškerých nákladů na zbrojení ve světě, odpovídá Rusko kvalitativně – tedy lepšími zbraněmi – náklady do nějakejších šesti procent. To je obrovský nepoměr. Ale vzhledem k rozvoji ruského raketového průmyslu je to naprosto reálné. Rusové oznámili, že mají raketu s atomovým pohonem, která je nezjistitelná – neseštelitelná, pohybuje se v nevypočitatelných drahách. Upozornili, že by jí byly zničeny nejen protivníkovy raketové základny, ale i řídicí střediska. To je velmi vážné varování. „Doufejme, že právě vzájemná rov-

Pohled na účastníky Celostátního shromáždění SV ČR FOTO MIROSLAV HAVLÍK

nováha tady udrží mír, který by ti, kteří mají hospodářské problémy, ochotně narušili, aby se z těch problémů dostali,“ zdůraznil Minář. „V USA se to projevuje uvalováním dalších sankcí a cel, kupříkladu na zboží z Číny a nyní se chystají tato cla uvalit i na zboží Evropské unie. To by se patrně dotklo i automobilového průmyslu České republiky, který je nadměrně přebujelý a také patří cizím firmám, což by mohlo naše hospodářství postihnout. Zřejmě je americká politika v dosti složité situaci. O tom svědčí skutečnost, že mají vnitřní spory na nejvyšší úrovni, protože snaha Demokratické strany USA o odvolání z funkce prezidenta Donalda Trumpa tím jejich zvláštním řízením jen potvrzuje vnitřní rozpory přímo ve vládních kruzích. Proto je důležité, aby státy, usilující o mírovou politiku, v tomto úsilí nepolevovaly, neboť na tom záleží nejen přežití lidstva, ale i zachování života na Zemi.“

Evropská unie je nereformovatelná

Minář se také zmínil o návštěvě předsedy vlády Ruské federace Dmitrije Medveděva na Kubě. Premiér prohlásil, že přátelské vztahy a spolupráce mezi Ruskem a Kubou nadále pokračují a budou se rozvíjet. Takže Kuba jako socialistická země není opuštěna a může se spolehnout na podporu jedné z nejsilnějších svě-

tových mocností – Ruska! Minář též komentoval očekávaný odchod Velké Británie z EU, schválený referendem jejích občanů. Dá se předpokládat, že to je určitý začátek rozkladu EU. Podle Minářova přesvědčení tato naprosto nereformovatelná organizace tím nastoupila cestu ke svému konci. Přes nereseriozní prohlašování některých levicových politiků – například z Die Linke, že změní EU zevnitř. To je naprosto nereálné!

Vládcí Ukrajiny poslušní příkazům USA

Roman Blaško, redaktor Haló novín, pak informoval aktiv o své reportážní cestě po Ukrajině, kde došlo k nacionalizaci a poté až k fašizaci společnosti vůči Rusku. Tento zhoubný trend pokračuje i v pobaltských státech. Ukrajinský Majdan proběhl nezákonně. Lidé z Doněcka a Luhanska nejsou žádní separatisté. To jsou lidé, kteří nikdy nepřijali legitimitu nové ukrajinské vlády, která je chtěla smést. Aby mohla proti těmto lidem použít děla, tanky a rakety, letectvo a házet na ně bomby, tak vyhlásila zónu antiteroristické oblasti. Lidé z Doněcka a Luhanska je třeba si velice vážít, neboť se brání nezákonnosti Majdanu, který řídil americký establishment.

Současná vláda včetně prezidenta Zelenského dělá vše, co přikáže politika USA, řekl Blaško. Mezinárodní měnový fond, který poskytl nezá-

konné ukrajinské vládě obrovské půjčky, tak si při jejich splácení dal do podmínek, že prodají 41 milionů hektarů ukrajinské černozemě. To jsou její celé dvě třetiny! S novým prezidentem Ukrajině Zelenským je to stejná politika jako dělal Porošenko, akorát je v jiném formátu a s jinými lidmi. Ale pořád v této politice dominuje snaha Američanů. Člověk, stojící za prezidentem Zelenským, je oligarcha Igor Kolomojskij, což je jeho stvůrce (kde by Zelenský vzal čtyři miliony hřiven na kauci, kterou musel složit každý kandidát při volbách na prezidentský úřad). Kolomojskij je jeden z nejkrvavějších. A to, co řeknou Zelenskému jeho pánové, tak to provede. Nyní se pracuje na zpravitizování veškerých sdělovacích prostředků na Ukrajině.

Zastavení války zakódováno v Minských dohodách

V nešťastné občanské válce na Ukrajině zemřelo asi 13 000 lidí – ale může to být i více. Spousta lidí je totiž nezvěstných. I po tom oděském masakru. Zastavení války na Ukrajině je zakódováno ve velké práci prezidenta Ruska Vladimira Putina – a to jsou Minské dohody. Blaško vyličil zlotřilé počínání ukrajinské armády v říjnu 2014, která cíleně napadala školy, školky, civilní obytné části, vedla psychologickou válku, aby obyvatelstvo zlomila. Přitom zahynuli nevinní lidé. Blaško se rovněž kriticky vyjádřil k filmu Nabarvené ptáče, který je o zlu a vlastně útokem na slovanské národy. Na linii slovanství se promítá to, že Slované jsou mstiví, barbaři, pohaní, že jenom pijí, jsou násilníci, těžcí zvrhlíci a devianti. Film zobrazuje absurdnosti. Zmínil se rovněž o Slovanské epopeji Alfonse Muchy s tím, že by měla zůstat v Praze. Na celostátním shromáždění byla Václavu Exnerovi předána „Pamětní medaile 100 let slovanského hnutí v Bělorusku“ za jeho přínos k rozvoji mezinárodní slovanské spolupráce.

JAN JELÍNEK

Husitský Tábor uctil...

Pohled na účastníky tábořského shromáždění FOTO MIROSLAV MARŠÁLEK

(Dokončení ze s. 1)

„Klub českého pohraničí zastáncé historické pravdy.“ „Stop přepisování historie.“ „Stop fašismu, násilí a válkám.“ Lidé pokládali k Husovu památníku květiny. Předsedkyně Republikové rady Levicových klubů žen Květa Šlahůnková vystoupila se zdravicí.

Slovo dostal také místopředseda Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a předseda ÚV KSČM Vojtěch Filip, který připomněl zákon o zásluhách E. Beneše o ČSR a vyzdvihl jeho státnickou velikost. Občané si rovněž vyslechli autentický záznam projevu prezidenta Beneše z 20. prosince 1945. Prorocky přitom varoval, že se poválečné vztahy mezi naší re-

publikou a Němci nebudou vyvíjet jednoduše a že dojde k nastolení jejich nových požadavků vůči našemu státu a viníci se budou snažit zbavit odpovědnosti za své zločiny.

Na závěr manifestace shromáždění jednomyslně přijalo „Táborský manifest, k němuž se připojuje i Slovanský výbor ČR. Manifest požaduje omluvu sudetských Němců za škody, způsobené českému národu, a také za urážky prezidenta Beneše. Vládu vyzývá, aby nedovolila konání sudetoněmeckých srazů na území naší vlasti. Týž den dopoledne delegace i jednotlivci položili v Sezimově Ústí věnce a kytice u hrobky Hany a Edvarda Benešových.

JAN JELÍNEK

U příležitosti 75. výročí tragické smrti národního hrdiny, komunistického poslance a novináře JANA ŠVERMY (23. 3. 1901 až 10. 11. 1944) během Slovenského národního povstání se v pondělí 11. listopadu poklonili jeho památce zástupci KSČM, Klubu českého pohraničí, Levicových klubů žen, Českého svazu bojovníků za svobodu a Československé obce legionářské. Pietní akt v rodinné hrobce v Mnichově Hradišti a následnou besedu s historikem Jaroslavem Kojzarem v městském kině, spojenou s promítáním slovanského filmu Vlčie diery, zorganizoval OV KSČM Mladá Boleslav spolu s KV KSČM Středočeského kraje, který zastupovali jeho předseda poslanec Stanislav Grospič a poslankyně Miloslava Vostrá. Kytici položil jménem redakce Haló novin Jaroslav Kojzar. Akce se zúčastnila také vnučka Jana Švermy Bedřiška Kopoldová. Město Mnichovo Hradiště, v němž se Šverma narodil, položilo věnec v předvečer tohoto výročí.

FOTO (2x) MONIKA HOŘENÍ

SVĚT KOLEM NÁS • SVĚT KOLEM NÁS • SVĚT KOLEM NÁS

Táborský manifest

Dvacátý osmý říjen 1918 je nejvýznamnějším svátkem všech občanů ČR, kteří uznávají dílo T. G. Masaryka, E. Beneše a M. R. Štefánika jako základ pro zachování odkazu husitů, národních obroditelů, československých legionářů, hrdinů 1. a 2. odboje pro budoucnost českého národa.

Jméno EDVARD BENEŠ je jedním ze symbolů české státnosti získané po 300 letech útlaku Čechů v Rakousko-Uherské monarchii, při budování a obraně ČSR v letech 1918 – 1948. Edvard Beneš byl také mezinárodně uznávaným státníkem a představitelem ČSR. Tuto skutečnost vyjádřil prezident Zakladatel ČSR T. G. Masaryk rčením: „Bez Beneše bychom republiku neměli.“

Za mimořádné zásluhy byl E. Benešovi udělen titul „Prezident Budovatel“ a v roce 2004 schválil Parlament ČR zákon „Edvard Beneš se zasloužil o stát“.

Jako pokračování imperiální politiky nacistického Německa a za projev revanšismu považujeme sílící útoky bývalých občanů ČSR a jejich potomků, tzv. sudetských Němců, na významného představitele ČSR prezidenta Dr. E. Beneše a též hrubé urážky, kterými jej častují představitelé Sudetoněmeckého landsmanšaftu.

Za závažné a nebezpečné pro český národ a naši vlast považujeme výroky kancléřky SRN A. Merkelové, které pronesla v Berlíně 20. června 2018, když mimo jiné řekla: „Pro vyhnání Němců ze země střední a východní Evropy po druhé světové válce neexistovalo morální ani politické ospravedlnění.“

Za skandální považujeme také názory a stanoviska mnohých českých politiků, urážející odkaz a osobnost prezidenta Edvarda Beneše a podporující požadavky Sudetoněmeckého landsmanšaftu. Negativním příkladem a dokladem této skutečnosti jsou známé výroky představitelů KDU-ČSL Pavla Bělobrádka a Daniela Hermana, zakladatele TOP 09 Karla Schwarzenberga, bývalého europoslance za ČSSD Libora Roučka, bývalého primátora Brna Petra Vokřála a mnohých dalších českých politiků.

Za akt ponižující suverenitu ČR považujeme vyslání velvyslance ČR ve SRN na letošní sjezd landsmanšaftu v Řezně ministrem zahraničí vlády ČR Tomášem Petříčkem z ČSSD. Jeho dosavadní působení ve významné státní funkci neodpovídá národním a státním zájmům České republiky.

Pro naši vlast a její perspektivu jsou nepřijatelná rozhodnutí soud-

ních orgánů ČR, která jsou de facto prolamováním platnosti prezidentských dekretů zejména v oblasti konfiskace majetku etnických Němců, Maďarů, zrádců a kolaborantů a ztráty státního občanství Němců a Maďarů.

Prohlašujeme, že poválečné prezidentské dekrety byly konkrétní aplikací jurisdikce předložené rozhodnutím vítězných mocností SSSR, USA a Velké Británie na Postupimské konferenci 2. srpna 1945 a byly v zájmu demokratického a bezkonfliktního vývoje ČSR v období po druhé světové válce.

Odmítáme obvinění, že odsun bývalých občanů ČSR německé národnosti byl vyhnáním a porušením principu kolektivní viny. V ČSR mohli nadále zůstat němečtí antifašisté a lidé, kteří se neprovinili proti demokratické Československé republice a českému národu.

Do odsunu byli zařazeni Němci, kteří se aktivně podíleli na rozbití ČSR a dopustili se zločinů proti zemi, ve které požívali nadstandardní výsady národnostní menšiny. Ti, kteří pod prapory a hesly „HEIM INS REICH“, „EIN FÜHRER; EIN REICH; EIN VOLK“ vítali v ČSR svého zločinného vůdce. Vyhnali z domovů české občany, terorizovali, vraždili a unášeli je na území Velkoněmecké říše, kteří se podíleli na 360 tisících zmařených životů občanů ČSR a na nejkrvavější genocidní válce lidské historie vyvolané nacistickým Německem.

Byli to také ti, kteří se nepoučili ani po prohrané válce a zejména v pohraničních oblastech se dopouštěli ve formacích organizací Wehrwolf, Guttenberg a Zeppelin teroru na českých občanech a sabotovali úsilí československých úřadů k obnově hospodářského a společenského života v českém pohraničí.

Připomínáme fakt, že 1 162 617 sudetských Němců bylo vyznamenáno Adolfem Hitlerem za aktivní podíl na rozbití předválečné ČSR.

POŽADUJEME omluvu sudetských Němců za lidské oběti a materiální škody, na kterých se za nacistické okupace podíleli, ale také za hrubé urážky demokraticky zvoleného prezidenta ČSR Dr. Edvarda Beneše, které považujeme za urážky a opovržení českým národem.

POŽADUJEME – aby vláda ČR zabezpečila výchovu mladé generace a činnost veřejnoprávních médií v souladu s historickou pravdou.

POŽADUJEME – aby vláda ČR neumožnila konání sudetoněmeckých sněmů na území ČR

vylovili, že nejlepší je vůbec si nevybírat stranu konfliktu. Podobný výsledek odpovědi byl i na potenciální konflikt mezi Čínou a USA. „Tato studie ukazuje zásadní posun v názorech Evropanů na svět,“ říká vyhodnocení zmíněné Evropské rady. V průzkumu se vyjádřilo více jak 60 000 lidí. **mixednews.ru.**

Účastníci shromáždění přijali „Táborský manifest“

FOTO MIROSLAV MARŠÁLEK

a takovou činnost sudetoněmecké kanceláře v Praze a prosudetských spolků v ČR, která nebude v souladu s Česko-německou deklarací z 1. 1. 1999.

POŽADUJEME – aby vláda ČR připravila návrh na zakotvení českého národa a českého jazyka do Ústavy ČR a aby jej parlament přijal ještě v tomto volebním období.

POŽADUJEME – aby římskokatolická církev ctila zájmy české

ho národa a výroky svých představitelů nenahrávala revanšistickým zájmům landsmanšaftu.

Nejdůležitějším požadavkem současnosti a budoucnosti je zachování světového míru a přátelských vztahů mezi státy a národy. Vážíme si proto také činnosti mírových organizací ve SRN a jinde ve světě a jsme připraveni k takovým vztahům přispět za předpokladu, že nebude nastolován požadavek likvidace dekretů preziden-

ta Budovatele ČSR Dr. Edvarda Beneše.

Konstatujeme, že narůstající požadavky landsmanšaftu neprospívají přátelství mezi českým a německým národem, ani míru ve světě.

Cesta ke smíření nemůže vést nastolováním revanšistických požadavků, ale jen vzájemným pochopením a praktickým uplatněním historické pravdy.

(SV)

XII. Všeslovanský sjezd v roce 2020 bude v Sofii

Při příležitosti Mezinárodního slovanského fora v Nižním Novgorodu zasedala ve městě Divjevo Mezinárodní slovanská rada, která se zabývala aktuálními úkoly, které je nutné splnit.

Přijala rozhodnutí, že v květnu 2020 se sejde v bulharském hlav-

ním městě Sofii XII. Všeslovanský sjezd. Má to být sjezd o to významnější, že se uskuteční v 75. výročí konce druhé světové války a 75. výročí vítězství sovětského lidu ve Velké vlastenecké válce. V této nejstrašnější katastrofě lidských dějin největší oběti v boji s fašis-

mem přinesly slovanské národy! Mezinárodní slovanská rada také rozhodla o zaslání protestního dopisu bulharské prokuratuře proti politické perzekuci rusofilů v Bulharsku. Jeho text přinášíme na straně 4 našeho listu.

(jel)

Z diskuse na říjnovém Celostátním shromáždění SV ČR: Univerzita řecko-katolické církve ve Lvově vychovává odstřelovače!

V diskusi Jiří Opršal představil časopis Rodná Ladoga. Je v něm článek pravoslavného metropolity zavodského a karelského Konstantina, který se věnuje Ukrajině. Na faktech dosvědčuje, jak v akci na Majdanu se odstřelovači poučili z období německé fašistické okupace na Ukrajině a postupovali podobným způsobem, jak Ukrajinu chtěl využít Hitler jako prostor dál k postupu na východ, kdy už se těšil, jak dobyde rozsáhlé ruské oblasti. Metropolita upozornil na velice rozkladnou činnost řecko-katolické církve, která řídí univerzitu ve Lvově, a kromě nacionalistických ideologických snah, které se tady promítají, má i vojenskou katedru, kde se vychovávají odstřelovači. **Václava Králová** z Příbramska ho-

vořila o tom, že je zájem o noviny Slovanství vzájemnost. Kolportuje do vesnice Sádky deset až patnáct výtisků. Je tady zájem především o četbu historických článků.

Evropský parlament – přepisovač dějin v Evropě

V rozpravě promluvil **Roman Blaško** o materiálu, schváleném 19. září Evropským parlamentem (EP), který se nazývá „O významu evropské paměti pro budoucnost Evropy.“ Je v podstatě přijat jako zákon pro vytvoření podmínek pro přepisování dějin v Evropě. Například je zde bod, v němž Evropská unie žádá členské státy, aby provedly jasné a zásadové posouzení zločinů a aktů agrese, které spáchaly totalitní komunistické režimy a nacistický režim. Do jedné

roviny jsou tedy dávání komunisté a nacisté, což je totálně vedle a je požadována další hloubková revize. „Já v souvislosti s tím jsem toto osobně viděl v praxi na Ukrajině. Tam byl v každém malém městě pomník Lenina a když schválili za národního hrdinu Banderu a dostali se k moci, tak přijali zákon o dekomunizaci a veškeré sochy Lenina začali odstraňovat. Zmizelo jich na 6000 a začínali je nahrazovat banderovci. Pražská socha Ivana Štěpanoviče Koněva je z principu to samé. V EP generál Blaško a Ivan David, poslanci české Strany přímé demokracie, která se tváří jako vlastenecká, žel, hlasovali pro tento zákon,“ řekl Blaško.

(jel)

Stranu 3 připravil a redigoval Jan Jelínek

Většina Evropanů pro neutralitu

Podle průzkumu veřejného mínění by většina občanů Evropy volila neutralitu. Byl proveden ve 14 zemích Evropské unie Evropskou radou pro mezinárodní vztahy a mezi otázkami byla i na čí straně byste byli v případě konfliktu mezi Rusky a USA. Většina dotazovaných ve všech zemích kromě jediné se

Neušlo nám

■ Delegace ze západních zemí navštívila Krym

Začátkem října přijela na Krym početná delegace sestávající z 22 členů z Norska, Belgie, Holandska, USA a Německa. Cílem návštěvy bylo posílení vztahů po linii národní diplomacie. Oficiální část návštěvy začala v Sevastopolu, poté se odehrála řada veřejných akcí v Simferopolu. Zahraniční hosté také navštívili Krymskou federální univerzitu Vernadského a mezinárodní dětské centrum Artěk. sputniknews.com

■ Prapor Azov – teroristická skupina?

Skupina amerických senátorů na čele s předsedou výboru zabývající se bojem proti terorismu Maxem Rosem se obrátila s příslušnou žádostí na federální ministerstvo USA. Američtí senátoři mohou zcela vážně označit Azov za teroristy, protože jednotku vytvořenou během Majdanu v roce 2014 tvoří nacisté, rasisté a skuteční zabijáci a tento prapor nepodléhá oficiální moci Kyjeva. O tom, že se tak stane, může svědčit i to, že USA už odmítly dodávat praporu Azov zbraně. Co na to řekne asi pan Štětina? rusvesna.su

■ Stěhování OSN?

Rusko oficiálně předložilo prvnímu výboru Valného shromáždění OSN k projednání procesní rozhodnutí o přesunu práce tohoto orgánu z New Yorku do Vídně nebo do Ženevy při nepřátelských vizech politikách USA vůči členským zemím, uvedl zdroj OSN. ria.ru

■ Slovanský štít 2019

Společné rusko-srbské vojenské cvičení proběhlo na konci října na letecké základně Batajnica. Cvičení Slovanský štít 2019 proběhlo letos poprvé. Skládalo se ze dvou etap: první se konala v září v ruské Astrachaňské oblasti. V průběhu druhé části S-400 Triumf a Pancir-S1 provedly protivzdušnou obranu určitého území. Plnit úkoly na objevení, doprovod, klasifikaci a likvidaci vzdušných cílů podmíněného nepřítele. sputniknews.com

■ Střela přátelství – 2019

Ruská vojska protivzdušné obrany se zcela poprvé zúčastnila cvičení s vojáky Egypta. Na přelomu října a listopadu vojáci společně odráželi domnělého nepřítele protiraketovými komplexy TOR a BUK, které se nacházejí ve výbavě egyptské armády. lenta.ru

■ Summit Rusko-Afrika

Do Soči přicestovali předáci více než 40 afrických států. Doprovázeli je představitelé byznysu, státních struktur a mezivládních organizací. Summit se konal 23.–24. října. Ve středu pozornosti byla hospodářská spolupráce a bezpečnost kontinentu. „První rusko-africký summit skončil. Lze říci, že tato událost opravdu otevřela novou kapitolu ve vztazích Ruska se státy afrického kontinentu. Setkání bylo obchodní, ale zároveň přátelské, ne-li srdečné, což vytvořilo pro naši diskuzi zvláštní atmosféru,“ řekl prezident Vladimir Putin. V rozhovoru pro agenturu TASS Putin uvedl, že ozbrojené síly a silové struktury řady afrických zemí potřebují pomoc v boji proti ozbrojeným. Summit provázela absolutně uvolněná a přátelská atmosféra.

Stranu 4 připravili a redigovali Miroslav Havlík a Jan Jelínek

SVĚT KOLEM NÁS ● SVĚT KOLEM NÁS ● SVĚT KOLEM NÁS

Mezinárodní slovanské forum...

(Dokončení ze s. 1)

V rámci fora na březích řeky Volhy, největšího veletoku Evropy, měli jeho účastníci možnost si v Nižním Novgorodu prohlédnout nádherné historické památky: klášter, zasvěcený knížeti Alexandru Něvskému, Michajlo-Archangelský chrám, Vozněsensko-Pečorský mužský klášter. Při návštěvě města Divjevo pak spatřili Svato-Trojický a Serafimo-Divjevský ženský klášter. Viděli také

stejně úchvatné starobylé chrámy ve Vladimiru a Suzdalu, které jsou součástí Zlatého prstenu Ruska, na nichž si mohou obdivem oči vykoukat turisté ze západní Evropy či Ameriky.

Představitelé slovanských národních organizací se také v Nižním Novgorodu zúčastnili pietního aktu s pokládáním květin u památníku Kuzmy Minina a Dmitrije Požarského. Promluvil tady guvernátor Nižněnovgorodské oblasti

Před památníkem Kuzmy Minina a Dmitrije Požarského hosty ze slovanských zemí přátelsky pozdravil Gleb Nikitin (v brýlích), guvernátor Nižněnovgorodské oblasti, který právě hovoří s Alenou Grospičovou z české delegace. Vpravo od Nikitina stojí Sergej Baburin, předseda Mezinárodní slovanské rady

Členové MSR zasedali v Divjejevu. Ve druhé řadě první zprava Jan Minář, místopředseda MSR a předseda SV ČR FOTO ALENA GROSPÍČOVÁ

Gleb Nikitin, který se pak osobně srdečně pozdravil se všemi hosty ze zmíněných slovanských zemí, které mu představil Sergej Baburin, předseda moskevské Mezinárodní slovanské akademie věd, vzdělávání, umění a kultury. Baburin je také předsedou MSR a v minulých prezidentských volbách kandidoval na úřad hlavy ruského státu.

Ještě dříve před forem v Nižním Novgorodu se 31. října konalo v Moskvě Mezinárodní církevní-spoločenské a vědecko-osvětové

Irininské forum pod názvem „Duchovní základy slovanského světa. Velké vítězství v roce 1945.“ Na obou forech, k nimž se ještě vrátíme zpravodajstvím, úspěšně vystoupil také předseda SV ČR Jan Minář. Naše čtyřčlenná delegace byla rovněž vítanými hosty mezi pedagogy a studenty Nižněnovgorodské státní lingvistické univerzity Nikolaje Alexandroviče Dobroljubova, kde je vyučován také český jazyk. Strávila s nimi užitečný čas při družných besedě.

JAN JELÍNEK

Zastavit politické represe proti rusofilům v Bulharsku!

Prohlášení Mezinárodní slovanské rady 3. listopadu 2019

Devátého září 2019 byli zvláštěními službami v Bulharsku v Sofii zatčeni předseda Národního hnutí rusofilů Nikolaj Malinov, Daniela Malinová a Jurij Borisov a byli pronásledováni jejich spolupracovníci. Vedoucí rusofilů obviňují ze špiónáže pro Rusko.

Mezinárodní slovanská rada rozhodně odsuzuje zcela pomlouvačnou kampaň proti našim spolubojovníkům, kteří veřejně a soustav-

ně obhajují bratrství Bulharska a Ruska, jednotu všech slovanských národů.

Nikolaj Malinov, Jurij Borisov, Kristina Ivanová, Anton Toučev, Penčo Zulfčev, Enčo Moskov, generál Staimen Stoimenov a jejich stoupenci hájí svoje názory otevřeně, považují bratrství Bulharska a Ruska nejen historicky tradičním, ale odpovídajícím základním zájmům národů.

Členové Mezinárodní slovanské rady – vedoucí národních Slovanských výborů Běloruska, Bosny a Hercegoviny, Polska, Srbska, Ruska, Ukrajiny, Černé Hory a České republiky, shromáždění se na svém zasedání v Divjejevu (Rusko), prohlašují: Činnost Nikolaje Malinova a jeho spolupracovníků je humánní, jasného světového významu a není namířena proti nikomu. Jsme přesvědčeni o plné

nevině rusofilů a žádáme přerušit politické pronásledování v Bulharsku zastánců bratrství Bulharska a Ruska, zastánců slovanské jednoty.

Mír a jednotu Slovanům!

Předseda Mezinárodní slovanské rady

Sergej Nikolajevič Baburin

Generální tajemník

Mezinárodní slovanské rady

Vladimir Olegovič Gruzdev

Historická vojenská přehlídka

Slavnostním pochodem 4000 vojáků na Rudém náměstí v Moskvě si 7. listopadu Rusko připomnělo 78. výročí historické vojenské přehlídky z roku 1941, jejíchž 28 000 účastníků se přímo z centra metropole vydalo na nedalekou frontovou linii bránit město před jednotkami německého wehrmachtu.

Podle ruských historiků tehdejší přehlídka upevnila bojový duch Rudé armády, která Moskvu ubránila a vydala signál k obratu válečných událostí na východní frontě. Na Rudém náměstí pochodovali ruští vojáci s bojovými prapory válečných divizí, které se do moskevské operace před 78 lety zapojily. Sedm tisíc hostů, mezi nimiž bylo 1200 veteránů 2. světové války, sledovalo ukázkou 40 historických bojových vozidel. Náměstím po-

chodovaly jednotky ruského pozemního vojska, letectva a námoř-

nictva, studenti vojenských škol a výsadkáři prezidentské ochranky.

Slavnostní pochod k uctění historické přehlídky z roku 1941 v dobových uniformách na Rudém náměstí FOTO Reuters Maxim Shemetov

Zvláštními hosty byli na přehlídce čtyři veteráni, kteří se přehlídky v roce 1941 osobně zúčastnili. Nejstarší z nich, Jevgenij Anufrijev, nedávno oslavil 97. narozeniny. Odpoledne se Rudé náměstí změnilo v muzeum pod širým nebem: zájemcům se představila dobová vojenská technika z Velké vlastenecké války a ukázky válečných filmů a válečného zpravodajství. Bitvu u Mosky si připomněli i obyvatelé měst v okolí ruského hlavního města.

Pochod na Rudém náměstí z roku 1941 si Moskva připomíná každoročně od roku 2003. Sedmý listopad, který se v sovětské éře slavil jako výroční den VŘSR, je nyní podle ruského kalendáře Dnem ruské vojenské slávy. VŘSR z roku 1917 si připomněli na mítinku v jiné části Moskvy ruští komunisté.

HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE

Kampaň Srbska proti samozvanému Kosovu v OSN

Počet zemí, které stáhnou nebo zmrází uznání Kosova, se do konce roku rozroste. V New Yorku to podle srbské veřejnoprávní televize RTS zopakoval srbský ministr zahraničí Ivica Dačić. Předpověděl přitom, že počet států uznávajících jednostranné vyhlášení nezávislosti Kosova klesne pod polovinu členů OSN.

Dačić novinářům řekl, že srbská delegace na zářijovém zasedání valného shromáždění Spojených národů, vedená prezidentem Aleksandarem Vučićem, hovořila už s představiteli 53 členských zemí a během dalších dvou dnů jich mělo být už více než sto. Jedním z témat setkání byly podle ČTK i otázky týkající se dialogu Bělehradu s Prištinou a statusu samozvaného Kosova.

„Mohu otevřeně říci..., že naši občané si mohou být jisti, že v nadcházejícím období... budou další země, které stáhnou nebo pozastaví rozhodnutí o uznání Koso-

va,“ prohlásil šéf srbské diplomacie.

Srbsko tak pokračuje v úsilí přesvědčovat země, které uznaly nezávislost Kosova, aby od tohoto svého chybného rozhodnutí ustoupily. Priština to logicky ostře kritizuje a vloni kvůli tomu zavedla stoprocentní cla na dovoz srbského zboží.

Západ na Bělehrad naléhá, aby od této diplomatické aktivity upustil v zájmu obnovení dialogu s albánským vedením Kosova... Podle srbského vedení je ale základním předpokladem pokračování dialogu zrušení drastických cel. Teprve pak lze mluvit o zastavení aktivit, avšak recipročním, na jedné straně proti uznání Kosova a na straně druhé za jeho uznání.

Bezprostředním podnětem Prištiny ke zvýšení cel na srbské zboží bylo nepřijetí Kosova za člena Interpolu vloni v listopadu. Bělehrad se o to předtím naštěstí zasloužil intenzivní kampaní mezi členy této mezinárodní policejní organizace.

Kosovo, rádobystáček teroristů, drogových dealerů a obchodníků s lidskými orgány, se však skandální snahy o přijetí do Interpolu nevzdává a chce, aby se o jeho žádosti znovu hlasovalo. Nicméně Dačić dal nyní v New Yorku najevo, že si je jist tím, že „pokud nějaké hlasování vůbec bude, Kosovo určitě neprojde“.

Kosovo vyhlásilo nezávislost na Srbsku v roce 2008, necelých deset let poté, co Bělehrad ztratil nad touto autonomní oblastí kontrolu v důsledku zločineckých náletů NATO.

Mezi státy, jež nezávislost Kosova uznaly, je například vedle USA i většina zemí Evropské unie včetně ČR (kde ale k uznání došlo podvodem a bez projednání v zákonodárném sboru). Na druhé straně odmítavý postoj Srbska podpořily především Rusko a Čína. Kosovo ale neuznalo ani pět unijních zemí – Slovensko, Španělsko, Rumunsko, Řecko a Kypr.

(rj)

Haló noviny, pátek 4. 10. 2019

Srbský prezident Aleksandar Vučić na zářijovém 74. zasedání valného shromáždění OSN v New Yorku

Srbsko, Severní Makedonie a Albánie: cesty bez pasů

Srbský prezident Aleksandar Vučić a premiéři Severní Makedonie Zoran Zaev a Albánie Edi Rama se dohodli, že do roku 2021 umožní cesty občanů mezi svými zeměmi bez pasů.

Odstranění bariér omezujících volný pohyb osob, zboží a služeb mezi trojicí balkánských států bylo hlavním tématem jejich schůzky v srbském Novém Sadu. Srbsko, Albánie a Severní Makedonie, které usilují o vstup do EU, mezi se-

bou vytvářejí tzv. malý Schengen v době, kdy jsou v Unii slyšet hlasy proti přijímání dalších členů.

„Všichni jsme na evropské cestě, ale shodli jsme se, že si o svém osudu rozhodneme sami,“ řekl Vučić. (ČTK)

Rusko poslalo S-400 na manévry do Srbska

Rusko vyslalo na manévry do Srbska baterie protivzdušné obrany S-400 a raket země-vzduch Pancir-S. Zbraňové systémy tohoto typu byly podle agentury TASS vůbec poprvé vyslány na cvičení do zahraničí.

Do Srbska je přepravily nákladní letouny ruské armády. Zapojily se tam do srbsko-ruských manévru protivzdušné obrany „Slovanský štít 2019“. Srbsko ve výzbroji S-400 nemá, ale Bělehrad s Moskvou při budování armády intenzivně spolupracuje.

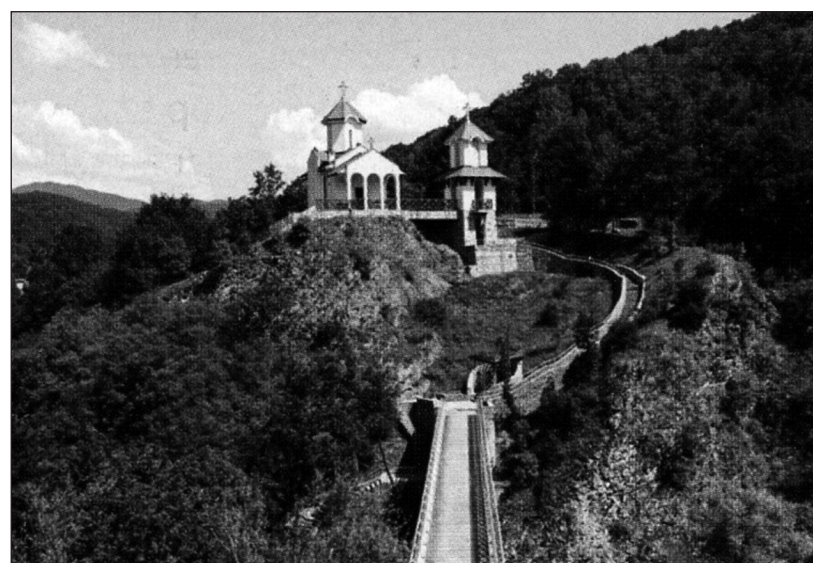
Srbové už od Rusů dostali šest použitých stíhaček MiG-29 a letos očekávají dodávku bitevních a transportních vrtulníků. V červenci srbská armáda převzala první část obrněných vozidel, které jí darovala ruská armáda.

(brw, ČTK)

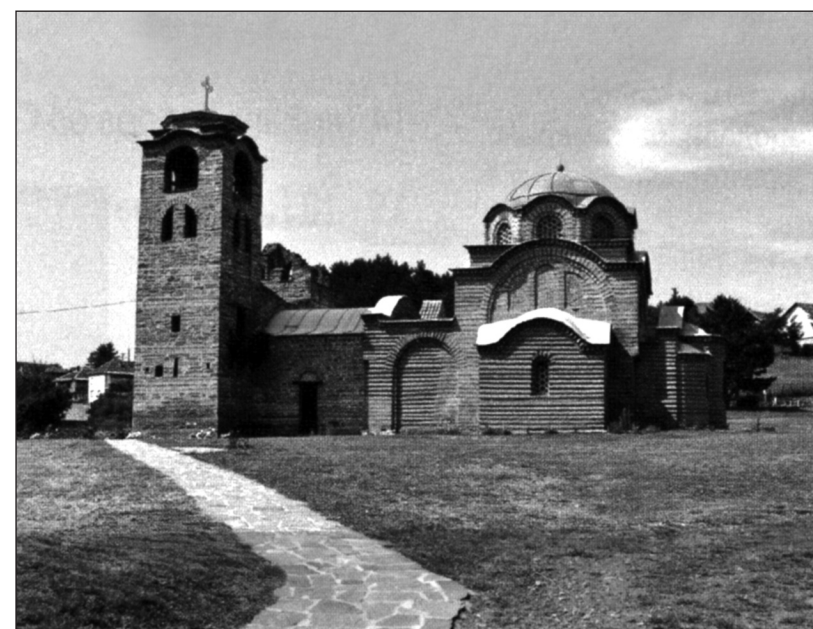
Památné chrámy Srbska

Monastýr Burčevi Stupovi – chrám je nejprezentativnější památník Rašky z 12. století

Chrám sv. Proměnění. Postaven v Prolovi Bani v roce 2013 s požehnáním patriarchy srbské pravoslavné církve – jeho přeosvícenosti p. Irineja

Monastýr sv. Nikoly v Kuršumliji. Postaven v roce 1171

Chrám sv. mučedníka Lazara se nachází od centra Prolovi Bani 2,5 km. Přemístěn srbským vojskem před bojem o Kosovo roku 1890

Stranu 5 připravila a redigovala Nataša Weberová

KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA

Válečné vzpomínky Věry Biněvské-Holuběvy

Věra Biněvská devadesátiletá

Věra Biněvská-Holuběva byla jednou z těch statečných dívek, které i přes svůj nízký věk narukovaly, společně s maminkou a starší sestrou, do armády a zúčastnily se mnoha vojenských operací. Ve svých 14 letech se stala nejmladší radiotelegrafistkou v československé samostatné vojenské jednotce pod velením Ludvíka Svobody. I když dlouho nechtěl o jejím vstupu do armády ani slyšet, nakonec se zúčastnila i těžkých bojů na Dukle.

Krátce před vypuknutím druhé světové války se rodina raději přestěhovala do Koltubanky, železničního uzlu vzdáleného 25 kilometrů od Buzuluku. Tak se také Věra poprvé setkala s válečnými hrůzami. „Tam nás zastihla i vál-

ka. Dozvěděli jsme se o ní z rozhlasu až v době, kdy Německo přepadlo Sovětský svaz. Všechno jídlo z obchodů okamžitě zmizelo, dalo se koupit jen drahé na tržnici. Přes Koltubanku převáželi vážně zranění vojáci do Kazachstánu a Uzbekistánu. Na naší železniční stanici s nimi vlaky čekaly na přesměrování i hodiny. My, děti, jsme jim z nádražní budovy nosily vařící vodu, aby si mohli udělat aspoň teplý čaj. Povídali nám na oplátku o frontě, co vše hrozného s nimi fašisti dělali,“ líčí Věra.

Svoboda mi dával bonbony

V roce 1942 zaslechli v rádiu výzvu o možnosti vstoupit do nově se formující československé samostatné vojenské jednotky pod

velením Ludvíka Svobody v Buzuluku. Tehdy dvanáctiletá Věra tam s rodinou přijela jako jedna z prvních. Bydlela ve velitelském domě Ludvíka Svobody, s výjimkou Vandy, které už bylo 16 let, a tak ji přijali do armády okamžitě. S ostatními vojáky žila v kasárnách.

„Sice absolvovala nejdříve kurz zdravotní sestry, ale při střelbě prokázala tak skvělé výsledky, že ji přeškolili na odstřelovačku. S Marií Ljalkovou-Lastoveckou byla naší neúspěšnější snajperkou. Když měla Vanda volno, tak za námi chodila. Já jsem denně potkávala Ludvíka Svobodu a žadonila u něj, že bych chtěla taky za sestrou do kasáren. Odpovídal, že jsem ještě malá, ani prý pušku neudrží, ale jakmile jsem ho znovu

potkala, tak jsem se postavila na špičky a zase: Pane podplukovníku, podívejte se, jak jsem už vyrostla, udržím pušku, naučím se střílet a zabiju Hitlera. Pokaždé se tomu zasmál. Dával mi raději bonbony,“ usmívá se Věra. Ve čtrnácti letech a čtyřech měsících se i Věra dočkala a stala se vojínkou-elévkou. „Byla jsem tehdy hrozně šťastná, že mohu být i jinak užitečná. My, co jsme nebydleli v kasárnách, jsme stejně museli do nich nastoupit už v šest hodin, potom na nás čekalo cvičení, jídlo, učili jsme se střílet, pochodovat. Později jsme byly s kamarádkou Silvou Laštovičkovou zařazeny do druhé parašutistické brigády.“

Sepsala
NATAŠA WEBEROVÁ – pokračování v příštím čísle.

Okolnosti Rasputinovy smrti stále děsí

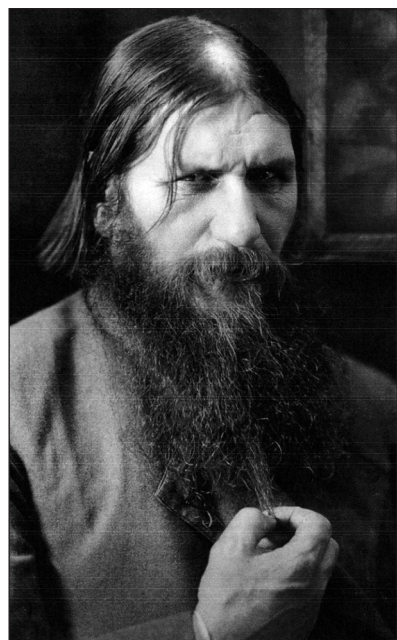
Gregorij Jefimovič Rasputin je tak známá osobnost ruských dějin, že bychom jen stěží hledali známější a zároveň tajemnější. Jeho vliv na carskou rodinu mu byl darem i záhubou. Mystik, léčitel, ale i opilec s nezřízeným sexuální životem byl záhadný až do samotného konce. V lednu uplynulo rovných 150 let od jeho narození.

Rasputin se dostal do přízně carské rodiny, když zázračně zachránil následníka trůnu Alexeje Nikolajeviče (1904–1918). Ten trpěl zákeřnou hemofilií, tedy nemocí srážlivosti krve, a jakékoliv sebelepší poranění mu způsobovalo dlouhodobé krvácení. Tato skutečnost však byla před ruskou veřejností utajena. V roce 1909 měl malý carevič nehodu, která by u běžného člověka nic neznamenala, ale vzhledem k jeho nemoci by měla fatální důsledky. Nikdo si s léčením nevěděl rady a tak povolali Rasputina, kterému se podařilo svými modlitbami a hypnotickými schopnostmi chlapce uzdravit. Není jasné, jakým způsobem se mu to povedlo, nicméně od té doby byl v přízni celé carské rodiny a požíval tak její ochrany.

Rasputin proti válce

Po vypuknutí I. světové války se do konfliktu vložilo i carské Rus-

ko, když se postavilo na stranu Británie a Francie. Rasputin od tohoto kroku cara vehementně odrazoval. Předvídal mu, že z tohoto boje vyjde jako poražený, a to nejen on, ale i celé Rusko. Mikuláš II. jeho varování ale odmítal poslouchat. Nakonec toho možná sám litoval. Ruská armáda utrpěla citelné ztráty a do války odjel i samotný vládce Mikuláš II. Zatímco byl na evropských bojištích, impérium řídila carevna, která byla k Rasputinovi více nakloněna. Ten

Gregorij Jefimovič Rasputin

ji zanedlouho ovládl a měl značný vliv na chod panovnického domu.

Smrt je stále záhadou

Rasputinův konec přišel 30. prosince 1916, kdy na něj spáchali atentát poslanec Státní dumy Vladimir Puriševič, kníže Felix Felixovič Jusupov, velkoknížata Nikolaj Michajlovič a Dmitrij Pavlovič a lékař Stanislav Lazovert. Atentát však neproběhl úplně podle jejich představ a Rasputinova smrt se stala doslova legendou.

Nejprve se jej atentátníci snažili otrávit cyankáli ve víně a koláčích. Je záhadou, proč jed nepůsobil. Mohlo to být způsobeno cukrem v koláčích, který by mohl účinky kyanidu neutralizovat. Možné je také to, že jako silný alkoholik měl sníženou kyselost žaludku a cyankáli se nerozložilo na smrtelný kyanovodík. I přes tento „neúspěch“ se vrazi nenechali odradit a svou oběť ihned střelili do srdce, do zad a do hlavy. Tělo pak vhodili do řeky Něvy. Rasputin však byl asi opravdu čaroděj. Z výsledku pitvy totiž vyplynulo, že i v Něvě ještě žil. Podle odřenin na konečcích prstů se dokonce snažil dostat na břeh, ale nakonec se utopil. Touto záhadnou smrtí pak skončila celá jedna kapitola dějin ruského státu.

JAROSLAV SVOBODA

Stal se římský císař bohem Slovanů?

Perun, Veles, Radegast a další slovanští bohové jsou všeobecně známi. Ovšem o jednom z bohů, který měl možná spojitost až se starověkým Římem, toho mnoho nevíme. Kým vlastně byl uctíván Trojan?

Tento bůh, o kterém se zmiňují především východoslovanské zdroje, je pro nás stále velmi tajemným. Nejen proto, že o něm máme jen kusé informace, ale zejména proto, že některé údaje naznačují, že by se mohlo jednat o kult nikoho menšího než byl římský císař Marcus Ulpius Traianus (98 – 117). V oblasti civilní správy proslul rozsáhlým stavebním programem, kterým změnil tvář Říma. Nechal postavit

řadu památek jako Trajánovo fórum nebo Trajánův sloup. Největších úspěchů nedosáhl na poli architektury, nýbrž na poli válečném. V roce 101 podnikl trestnou výpravu proti dáckému králi Decebalovi, jehož vojsko porazil v následujícím roce v bitvě u Tapae a do roku 106 si podmanil celou Dácii. Z dalších vojenských úspěchů jmenujme například anexi království Nabatejů a jeho postup až k Perskému zálivu. Římská říše se tak za jeho vlády rozprostírala od dnešního Skotska až po Irák. Po své smrti v roce 117 byl prohlášen za boha a jeho ostatky uloženy pod Trajánův sloup.

Právě pro jeho válečná tažení směrem na východ se někteří odborníci domnívají, že se touto cestou legenda o něm dostala až ke slovanskému lidu. Avšak je potřeba si

přiznat, že možnost zbožštění římského císaře a jeho přijetí za svého boha Slovanů je spíše nepravděpodobná. Kdo byl tedy bůh Trojan?

Démonem podsvětí

Jedna z dalších teorií říká, že Trojan byl vlastně tříhlavým božstvem souvisejícím s polabským Triglavem. Z jihoslovanského folklóru je pod názvem Trojan chápána obávaná trojhlavá démonická noční bytost, požírající jednou hlavou lidi, druhou dobytek a třetí ryby. Možná proto se někdy vyvozuje, že byl Trojan bohem souvisejícím s podsvětím, podobně jako třeba Veles. V jiných případech však bývá jeho význam degradován na pouhou démonickou bytost. O jeho pravé tváři se už nejspíš mnoho nedozvíme.

JAROSLAV SVOBODA

VII. Mezinárodní festival „POKROVA NA VLTAVĚ“

12. 10. 2019 v RSVK Na Zátorce

11:00 Úvodní slovo Ataman Michail Dzjuba, Irena Dzjubová
11:15 Požehnání svátečního programu – Metropolita pražský a českých zemí Vladyka Michal
11:20 Pražský mužských komorní chór
11:35 Folklorní skupina „Beseda“, sólista Vitaly Dračov
11:45 Folklorní soubor VSCzS „Kozáci Vltavy“
12:00 Roberto Lombino – nevidomý – na každém festivalu účinkuje

12:10 Rusínský folklorní soubor „Skejušan“
12:20 Folklorní soubor „Russkaja duša“
12:30 Folklorní soubor „Don Baťuška“, solistka A. Litviněnko
12:40 Folklorní soubor „Povečerje“ (Finsko)
12:55 PŘESTÁVKA ve vstupní hale – výstava národní tvorby, Master-class výroby lidových panenek
13:20 Folklorní soubor „Don Baťuška“, solistka A. Litviněnko
13:30 Folklorní soubor VSCzS „Kozáci Vltavy“
13:45 Rusínský folklorní soubor „Skejušan“
13:55 Folklorní soubor „Russkaja duša“
14:05 Folklorní soubor „Vonička“
14:20 Folklorní soubor „Povečerje“ (Finsko)
14:35 Státní orchestr národních nástrojů „Metelica“ (Rusko)
14:55 Závěrečné vystoupení – veliké překvapení, všichni účinkující byli na vysoké úrovni

15:00 Závěrečné slovo, předání diplomů účastníkům
Festival měl velký úspěch. Diváci byli nadšeni. Akce proběhla za podpory zastupitelství Rossotrudničestva v ČR, RSVK v Praze a pražské pravoslavné Eparchie PCČR

NATAŠA WEBEROVÁ

Angellina Litviněnko,
světový šampion
folklorních
vystoupení –
balkánský šampion –
členka evropské
asociace folklorních
festivalů

HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE

Příprava poválečných hranic a nadšenci projektu kanálu Dunaj – Odra – Labe

S blížícím se koncem 2. světové války vše nasvědčovalo tomu, že po válce se přistoupí k některým úpravám československo-německých státních hranic. Začalo se již začátkem roku 1945, kdy byly vládě předloženy některé korekce hranic, připravené ministerstvem národní obrany. K řešení hraničních otázek byla vytvořena ministerská komise za účasti ministrů, vyslanců a ministerstva zahraničních věcí, přitom se počítalo s celonárodní účastí na přípravě korekcí hranic. Směrnicí k hraničním úpravám se stalo memorandum vypracované československou vládou již v roce 1944. První schůze komise byla svolána na 20. června 1945 a druhá schůze vytvořené územní subkomise 22. listopadu 1947.

Poválečné uspořádání bylo za 2. světové války předmětem zájmu exilové čs. vlády a domácího zahraničního odboje, což bylo projednáváním tématem s vládou hostitelů i ostatními vládami zainteresovanými do boje s nacistickým Němcem. V roce 1945 se předpokládala obdobná analogie jako po roce 1918. O hranicích zdevastovaných po Mnichovu a Protektorátu, měla rozhodnout mírová konference. Německo mírovou smlouvu zásadně odmítalo. Na červencové schůzce (1945) představitelů tří mocností (Truman, Churchill a Stalin) se očekávalo projednání třiceti sporných otázek. Nároky na německé území uplatňovali: Francie, Belgie, Holandsko, Československo a Polsko. To byl pro Německo také jeden z důvodů k odmítání mírové smlouvy – za dostatečně velkou ztrátu považovalo již zrušení pruského státu, případně i Sársko.

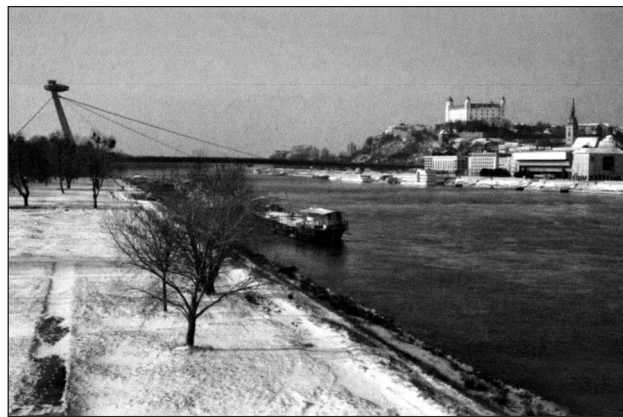
Nastavenými politickými cíli nastartovala československá vláda v Londýně proces, který se stal páteří příprav pro obnovu státu. Již na počátku války, mezi květnem a srp-
nem 1939, připravilo Politické ústředí odboje a Obrana národa „Návrh úpravy českých a slovenských hranic“ (dopis z 20. února 1939 – „Svatoplukovi“, byl adresován ministru obrany Ingroví). Pro dnešní dobu zaujme v dopisu zmiňovaný postoj ke komunistům, že: „mnoho zámožných občanů prohlašuje, že budou raději pod Moskvou a komunisty a ztratí veškerý majetek, než pod Berlínem. Moskva nám nevezme řeč ani půdu, kdežto Berlín obojí...“.

Otázka území Československé republiky a stanovení poválečných hranic byly předmětem výměny not mezi britským velvyslancem u čs. vlády Nicholsem a čs. vládou již v době londýnské emigrace. Čs. vládě bylo notifikováno: „... že vláda Spojeného království ze své strany souhlasí, aby čs. vláda vykonávala plnou politickou pravomoc, od data bezpodmínečné kapitulace Německa, na veškerém území vymezeném hranicemi Československa existující před 31. prosincem 1937“, že však „otázka konečné úpravy československých státních hranic bude odložena až do konečného určení

mezistátních hranic ve střední Evropě při mírovém řešení“.

Historické hledisko

Obnova historických hranic se dostala na pořad projednávání již v roce 1939 v odboji, ale také i mezi občany, bezprostředně po nacistické okupaci Česko-Slovenska. Pouka-

Dunaj v Bratislavě

zovalo se na nutné korektury hranic, včetně hraničních výběžků, již v depeši „Pečetního výboru Věrní zůstaneme“, odeslané do Londýna 28. prosince 1939. Například „Druhý odboj“ se přivtělením Kladska zabýval již v roce 1939; kartograf J. Mašek k tomu vyhotovil místopisný mapový náčrt v měřítku 1 : 75 000, jakož i průsvitku s německým názvoslovím (1944). Požadavek se vztahoval i k posunutí hranice v prostoru Ostravy, bohumínské železniční tratě a části Horního Slezska. Velký význam byl přisuzován posílení hradby Šumavy, Českého lesa, lokality Domažlicka, Plzně a zabezpečení Chebské pánve.

V jižní části republiky byly rektifikace orientovány na ty lokality, u nichž byla prokázána historická vazba na české země. Zabezpečení státu se opíralo o udržení Jindřichova Hradce, Znojemskeho předměstí, Pavlovských kopců a Břeclavi; s ohledem na vybudování kanálu Dunaj – Odra – Labe, byly také vytipovány některé lokality části Dolních Rakous severně od Dunaje. Ti, kteří správně analyzovali německý vývoj a jeho trvalé tendence k rozpínatosti, se vraceli k myšlence spojení všech Slovanů v jeden politický útvar. Například v depeši „Bedrníka“ z 13. a 21. září 1941 se upozorňuje na zájem lidu o federaci s Ruskem. V případě podkladů pro rektifikaci hranic byl velký význam přisuzován posílení hradby Šumavy, včetně odcizeného Javoru, o který nás připravila Marie Terezie v důsledku uzavření nevýhodné Bavorsko-rakouské smlouvy z let 1764 a 1765. Připomínám náčrt a slova spisovatele Jana Vrbu ve Svobodném slovu z 24. července 1946. „Vrata republiky nelze nechat nepříteli“, vztahující se k všerubskému průmysku a požadující posunutí hranic.

Je známé i úsilí čs. vlády o připojení Lužičanů k Československu. Nastalý odsun sudetských Němců, se značným počtem henleinovský orientovaných, způsobil nepříznivý demografický vývoj v Lužici. Československá vláda v důsledku toho

požadované připojení Lužice k ČSR odmítla. Pro přípravu rektifikace byla jmenována územní meziministerská komise, do jejíž Subkomise I. a zároveň jako delegát pro pařížské jednání, byl za MNO jmenován zástupce náčelníka generálního štábu generál Heliodor Píka. Subkomise I. se opírala o podněty a návrhy

projednávané s londýnskou vládou, čs. domácím i zahraničním odbojem, a po válce i podněty z celonárodní účasti veřejnosti na přípravě korekcí hranic.

Čs. požadavky

Čs. ministerstvo zahraničních věcí zaslalo ministrům zahraničí čtyř velmocí memorandum s přílohou map o požadavcích vůči Německu. Londýnské konferenci pak čs. delegace předložila 20. ledna 1947 memorandum obsahující 38 požadavků, které byly poté shrnuty do 10 úseků z bavorského a saského průběhu. Šlo o úpravy v těchto úsecích: 1. žitavský; 2. sebnický; 3. altenbergský; 4. Hora sv. Kateřiny; 5. Hora sv. Šebestiána; 6. Vejprty; 7. Markneukirchen; 8. Stein; 9. českolesý; 10. šumavský. V celkové výměře 820,55 km². Pokud by byla realizována, pak původní délka 815,8 km by se zkrátila o 63,8 km.

Nadšenci projektu kanálu Dunaj – Odra – Labe

Všichni byli přesvědčeni, že nastala historicky ta nejvhodnější doba k uskutečnění vodohospodářského díla významného pro Československo, jakož i evropské hospodářství. Již na druhé schůzi územní subkomise (22. listopadu 1945) přednesl zástupce moravskoslezského kraje architekt Kumpošt návrhy na korekce hranic s Rakouskem. Ve stoletém projektu na vybudování vodního kanálu napříč Moravou si k realizaci zvolili technicky nejvýhodnější myšlenku, posunout hranice západně od řeky Moravy. Souběžně s kanálem se měla vybudovat i železnice a dálnice. Návrh rovněž řešil územní ztrátu způsobenou Rakousku v důsledku výstavby kanálu. Obnova Československa vyžadovala mírovou smlouvu, to ovšem narazilo na tvrdý odpor strany SRN, odmítající mírovou smlouvu a zároveň i redemarkaci. Tento vztah nepříznivě zasáhl i do uskutečnění myšlenky nadšenců kanálu Dunaj – Odra – Labe.

Postup obnovy vyznačení hranic

Již bylo zmíněno, že válkou zničené vyznačení hranic v terénu – po Mnichovu stanovená berlínská čára a následně hranice Protektorátu Čechy a Morava, vyžadovalo jejich obnovu. SRN s uzavřením mírové smlouvy i nadále nesouhlasila, a tak

Odra ve Vratislavi

ILUSTRAČNÍ FOTA: obě internet

i obnova hranic – redemarkace, která měla začít v roce 1945 – se protáhla o 54 let, tj. až do roku 1999. Tento nezáměr, zejména ponechání vyznačení hranic v naprosté nestabilitě, vztahující se k bavorskému úseku hranic, byl v Evropě ojedinělý. Lze jen konstatovat, že přístup SRN byl očividně odrazem uplatňované politiky, tj. i nadále usilovat o odstranění národních států a jejich hranic, podle představ ze začátku války.

Obnova vyznačení státních hranic po vytvoření NDR

Po vytvoření NDR (1949) zahájily její příslušné orgány v saském úseku redemarkaci, včetně uzavření hraniční smlouvy a vyhotovení hraničních dokumentů, v poměrně krátkém časovém úseku v letech 1977 až 1980. Není možné opomenout snahu SRN všemožně ztížit úsilí NDR o vytvoření dokonalého státu, což podporovala i řada disidentů z ČSR v SRN. Došlo i k registraci hraniční smlouvy u OSN. Vyhotovené hraniční dílo s poměrně vysokou úrovní, běžnou o ostatních evropských státech, nezaujalo ani po sjednocení Německa. Naopak, pro vysokou obsahovou úroveň, se tyto hraniční dokumenty z úseku NDR – po názvoslovné modifikaci, staly základem pro saský díl hranic, a součástí Česko-německé smlouvy o společném hraničním díle z 3. června 1999.

Memorandum československé vlády

Konečný efekt byl rozčarováním: když ministři zahraničí velké čtyřky schválili zeštíhlené pořadí uzavření mírových smluv se spojenci Německa, které po kapitulaci zapojilo všechny páky, jen aby vyloučilo uzavření mírové smlouvy (viz operace Pullach – oživení Gehlenovy německé zpravodajské služby a obsazení nacistů do vedoucích funkcí NATO). K vyloučení mírové smlouvy byla veřejnosti podstrčena právní „teorie“ o debellovaném Německu, tj. zbaveném státní existence, což bylo dalším německým tri-

kem. Z toho plynulo, že Německo jako „neexistující subjekt mezinárodního práva“ nemohlo být stranou způsobitou jednat o mírové smlouvě, jakož i že všechny úmluvy mezinárodního práva, včetně stanovení hranic a povinnosti hradit škody, by nebyly pro SRN závazné.

Proces, v jehož závěru mělo být pro mírovou konferenci vypracováno – memorandum československé vlády, vyplnil časový úsek až do roku 1947 velmi náročnou prací. Na přípravách se podíleli: všechny zastupitelské úřady, ministerstva a jiné místní organizace. Největší tíhu příprav nesla ministerstva zahraničních věcí, obrany, vnitra a vytvořená územní Subkomise I., jimž tvořily neocenitelné zázemí Hraniční referát ministerstva vnitra a Vojenský zeměpisný ústav. Když ministři zahraničí velké čtyřky zeštíhlené pořadí uzavření mírových smluv se spojenci Německa stále pro německý odpor protahovali, komentoval toto protahování ministr Jan Masaryk 3. října 1946 v Paříži pro United Press slovy, že západních velmocí: „...přirazily dveře před tvářemi malých národů východní a jižní Evropy“, a jejich postoj na konferenci srovnal s Mnichovem.

Na tlak minimalizovat jakékoliv hraniční a územní změny, byly hraniční změny redukovány do deseti úseků saského a bavorského pomezí. Dřívější názory, že smlouva 4+2 by měla být náhradou mírové smlouvy s Německem, vylučovala skutečnost, že se jí nezúčastnily všechny státy protihitlerovské koalice. Naše neúčast prosazovaná V. Havlem byla poplatná jeho deformovaným proněmeckým vztahům. Poučení si vzal svým překladem ke kancléři – sudetskému Němci Karlu Schwarzenbergovi, zakladateli TOP 09, jakož i Sudetoněmeckému landsmanšaftu (SL). Cestu náklonnosti nezměnil i premiér Sobotka a delegoval na sjezd SL ministra Hermana.

Závěr: Zkušenosti ukazují, že na celé kauze byli nejvíce zainteresováni českoslovenští zeměměřiči, za což jim náleží velké uznání. Pracovali většinou samostatně, bez německých spolupracovníků. Od roku 1940, pak z příkazu říšského Protektora zaměřovali protektorátní hranice samostatně, což bylo v rozporu s příslušným ustanovením mezinárodního práva. Němečtí zeměměřiči byli odveleni na frontu. Od roku 1945 – po německém porušení vyznačení hraničního polygonu v prostoru hraničního znaku XI. – museli českoslovenští zeměměřiči pracovat opět samostatně, jelikož německé příslušné hraniční orgány, jako „neexistující subjekt mezinárodního práva“ – (debellace)? se odmítly podílet na zaměřování státních hranic. Z toho důvodu čs. strana požádala o pomoc sovětskou vojenskou zeměměřičskou službu v Sasku, která v zaměření hranic odborně i politicky německou stranu zastoupila. Závada byla společně odstraněna do září 1948.

ING. ČENĚK M. KADLEC

Stranu 7 připravil a redigoval Jan Jelínek

LISTÁRNA • LISTÁRNA • LISTÁRNA • LISTÁRNA • LISTÁRNA • LISTÁRNA

MORDKOMANDO v akci

Z deníku
několika příslušníků
tohoto komanda

Deník je psán s německou důkladností, strohostí, jednoduše, ale ve svém obsahu otřesně. Ukořistěný kůň, krávy, husy, ovce, prasata, jsou dávány do stejné roviny se zavražděnými Židy, partyzány, obyvateli vesnic určených k evakuaci, muži i ženami, dětmi i starci. Stovky a stovky jich bylo zavražděno.

Nechme však vlastních úvah, přibližme si na stránkách této knihy – tohoto upraveného překladu autorova úvodu a závěru, onu dobu, kterou oni sami popisují. To jsou jejich údaje. Pro ně možná běžné, ale pro nás otřesné.

Deník není dopsán. Poslední události mají svůj záznam 26. května 1942. Prakticky necelý 1 rok „aktivní“ činnosti na frontě. Vlastně za frontou. O to je to otřesnější, neuvěřitelné.

Knihy není román. Pro někoho ani moc čtivá. Je určena především historikům, učitelům a ostatním, kteří zkoumají příčiny fašismu, jeho formy, uplatňování v praxi, které ve svých důsledcích pro široké etniky lidstva znamenalo zkázu, ponižení, prakticky postupné vyhazování. Jeho halasný vzestup a rychlý pád, poznamenaný miliony obětí.

Ale nebezpečí ještě neminulo. Fašismus byl velmi krutý a je varováním pro současnost i budoucnost

(poznámka redakce - zápisy vybíráme)

Postup mordkomanda

Vídeň 8. 6. 1941; Varšava 10. 6. 1941; Bialystok 5. 7. 1941; Minsk 29. 8. 1941; Mogilev 8. 9. 1941; Smolensk 29. 10. 1941 – 19. 5. 1942.

Deník:

... Po době čekání cca 7 týdnů, byl podle rozkazu Reichsführera policie útvar připraven k odjezdu z Vídně do Varšavy, kde se stal součástí svazku policejního pluku „Mitte“ (Střed).

3. 6. 1941

23:00 – Odjezd předních oddílů pod vedením nadporučíka d. Sch. Kohlsaacka.

7. 6. 1941

10:00 – Rozloučení praporu s inspektorem pořádkové policie Vídeň generálmajorem dr. Retzlaffem.

V krátkém projevu poukázal inspektor na význam nasazení před ostatními vojsky a zapřísahal všechny, aby právě v nepřátelské zemi splnili svou povinnost.

Prísahou věrnosti a Sieg heil Vůdci, inspektor svůj projev ukončil. Na závěr byla zazpívána Deutschland, Deutschland a Horst Wesselova píseň.

12:00 – Společný oběd v důstojnickém kasinu za účasti velitele

Policie Vídeň plukovníka d. Sch. Polmeira. Následovalo rozloučení s velitelem Vídeňské policie plk. Polmeirem.

8. 6. 1941

15:00 – Nakládání praporu jízdních kol na nákladním nádraží Vídeň – Floritzdorf.

5. 8. 1941

3:30 – Odjezd kolony do obce Bialovica k provedení evakuace 57 rodin, včetně rodin i jednotlivých osob, které byly 2. 8. zatčeny.

4:00 – Začátek evakuace. Bylo celkem evakuováno 169 osob oběho pohlaví. Vysídlení se provádělo za pomoci koňských spřežení.

11:45 – Odjezd 50 povozů do Granozizů. Žádná domácí zvířata nesměla být s sebou vzata.

Zpět zůstalo: 7 krav, 1 tele, 16 prasat, 3 podsvinčata, 3 kozy, 3 ovce.

15:20 – Akce proti bandám, i těm, kteří jako jednotlivci utíkali ke komunistům. Tato akce, která se řadila k podobným zásahům a musela se zaměřit především na obce: Suchopol, Nimrava, Pružany, Králový Most, Soladucha, Jagen 710, Jagen 740, Biala, Planta, Kaminiky.

Byli zatčeni: 28 mužů a 1 žena. Byli převezeni do shromažďovacího sběrného tábora v Bialovici. Z příkazu str. Essinger, Kardenbug a Willins byli urychleně vysláni do místní pekárny.

6. 8. 1941

Během noci na 6. 8. a dopoledních hodin bylo pokračováno v akci. Včetně nově zatčených byly 3 ženy a 51 mužů likvidováno.

14:00 – Návrat jednotky.

7. 8. 1941

Den klidu, celkové ošetření jízdních kol, zbraní a oděvů. Poručík ochranné policie (Schutzpol) S. R. Wacek onemocněl na zápal slepého střeva.

9. 8. 1941

Začátek exekuční akce proti Židům v Bialovici. Celkový počet Židů mužského pohlaví ve stáří od 16 do 45 let byl zatčen a do sběrného tábora převezen k likvidaci. Všichni ostatní Židé obojího pohlaví byli evakuováni do Kobrynu. Židé museli kromě malého ručního zavazadla všechno ve svých domovech ponechat.

K zajištění místa byl využit naproti stojící lovecký zámček Bialovica.

10. 8. 1941

Likvidace ve vězeňském shromažďovacím táboře Bialovica zatčených Židů. Přitom bylo 77 Židů mužského pohlaví od 16 do 45 let zastřeleno.

5 židovských krejčí, 4 židovští ševci a 1 židovský hodinář nebyli zastřeleni, protože jako pracovní síly byli pro náš útvar potřební.

Autor Josef Pašek

Vybrala Nataša Weberová

Tohle jen zatím malá ukázka fašistické zřůdnosti

Pokračování příště

Bojovali
za Československo

Nezávisle, (možná) na sobě volaly do redakce Slovanské vzájemnosti dvě ženy. Jedna se nepředstavila, druhá ano, ale nebylo jí rozumět. Kritizovali nás, že píšeme často o Židech, o Pavlovi Vranském, že jsou naše dlouhodobé čtenářky, a že si nepřejí, abychom nadále o nich psali.

Je to od nich urážející. Nejen vůči Pavlovi, ale i ostatním Židům bojujícím za druhé světové války proti fašistickým vrahům jak na východní, tak na západní frontě. A nebylo jich málo. Jenom v bitvě u Sokolova byla třetina československých vojáků Židů. Bojovali za nás za všechny, za Českosloven-

sko. Je to neuctivé i proti těm, co trpěli v koncentracích a umírali v plynových komorách. Proto je naší morální povinností nezapomínat a připomínat si jejich boj. Ať se to komu líbí nebo nelíbí. Pavel Vranský a mnoho dalších již nežije a nemohou se proti této urážce bránit. Proto je budeme bránit my!

Jsem hrdá na to, že jsem osobně poznala generála Pavla Vranského, generála Alexandra Beera a MUDr. Gustava Singra a další. Jsem hrdá na to, že mě počítali mezi své přátele. Co neštěstí a hrůz přinesl holocaust. Co neštěstí a hrůz přinesl fašismus. Ráda bych těmto kritičkám něco řekla do očí, ale zbabělci bývají anonymní. NATAŠA WEBEROVÁ

Kostenstelle der Reichsanwaltschaft beim Volksgerichtshof.

12 J 292/42g.

Kostenrechnung (Vrata)

Straf- Gegen Frnata u. Andere wegen Feindbegünstigung.

Sp. Nr.	Gegenstand des Kostenantrages und Hinweis auf die angewandte Vorschrift	Betrag des Gegenstandes	Da hat zu zahlen	
1	2	3	4	5
A.	Geldstrafe gemäß §§ 49, 52 d. GKG. für Todesstrafe		300	-
B.	bare Auslagen			
	Postgebühren gemäß § 72 ¹ d. GKG.		-	54
	Zeugen- und Sachverständigengebühren gemäß § 72 ² d. GKG.		52	50
	Kosten der Untersuchungshaft und Vollstreckungshaft v. 13.9.41 bis 8.9.43- 725 Tage zu 1,50 RM-Gebühr gemäß § 72 ³ d. GKG. für den als Pflichtverteidiger für den zahlungsunfähigen Mitverurteilten Holub bestellt gewesenem Rechtsanwalt Fuhrmann in Berlin		1007	50
	Transportkosten gemäß § 72 ⁴ d. GKG. Dresden-Berlin		61	44
	Kosten der Strafvollstreckung		18	-
	Überreichungsporto		120	-
			-	12
	Zusammen		1640	10

Jeden z účtů rodinám popravených fašistickými katy. Pozůstalí museli celou popravu zaplatit.

Na vaše rozličné náměty a připomínky
se těšíme i v novém roce 2020!

Vaše redakce Slovanské vzájemnosti

SLOVANSKÁ VZÁJEMNOST č. 237/2019, cena 10 Kč.

Zakladatel: prof. Ing. Břetislav Chvála, DrSc.

Vydavatel: Slovanský výbor ČR.

Redakční radu řídí: Jan Minář.

Členové rady: Eva Holečková, Zdeněk Hoření, Jan Jelínek, Čeněk Milan Kadlec,

Julie Masopustová a Nataša Weberová.

Distribuci vede Alena Grospičková.

Redakce a administrace: Slovanský výbor ČR, Politických vězňů 9, 111 21 Praha 1,

III. patro, kabinet č. 147, tel./fax: 222 897 261, 728 009 737, internetová adresa:

www.slovanskyvybor.cz (jejím redaktorem je Miroslav Havlík).

Adresa e-mail: slovanyvybor@volny.cz.

Příspěvky zaslané redakci nemusí vždy vyjadřovat její stanovisko.

Redakce si vyhrazuje právo úpravy příspěvku.

Uzávěrka čísla dne 18. 11. 2019.

Časopis registrován na MK ČR pod reg. č. 8038.ISSN-1212-3315.

28. 6. 1941. Kontrola útvaru generálem von Schenkendorffem a vyššími důstojníky SS a policejním náčelníkem von dem Bachem. Generál vyslovil uznání, pochvalu a vyslovil přesvědčení, že jednotka plně splní svou úlohu se ctí.

OMLOUVÁME SE za velmi špatnou kvalitu těchto snímků, které jsou ale velmi unikátní – ze zmíněného esesáckého deníku – přesto jsme se rozhodli je otisknout.

Stranu 8 připravila a redigovala Nataša Weberová